

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Волинської обласної державної адміністрації щодо офіційного тлумачення частини третьої статті 17 Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації"

м.Київ

14 липня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Волинської обласної державної адміністрації.

Заслухавши суддю-доповідача Козюбру Миколу Івановича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне подання Волинської обласної державної адміністрації за підписом заступника її голови Онищука П.В. щодо офіційного тлумачення

частини третьої статті 17 Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації". Це обґрунтовується необхідністю визначення порядку користування культовою будівлею та її майном, оскільки між релігійними громадами, що претендують на храм і яким одна з них в даний час вже користується, немає щодо цього згоди.

Приводом для конституційного подання став тривалий конфлікт між громадами Української православної церкви та Київським Патріархатом через користування Свято-Миколаївським храмом у селі Жидичин Ківерцівського району Волинської області, який є власністю держави і перебуває у користуванні громади Української православної церкви відповідно до раніше укладеного з нею договору.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними поданнями відмовила у відкритті конституційного провадження у справі у зв'язку з невідповідністю конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомістю Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

3. Підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 93 Закону України "Про Конституційний Суд України" є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України.

У конституційному поданні фактично мова йде не про необхідність тлумачення частини третьої статті 17 Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації", а про надання Конституційним Судом України допомоги в пошуках юридичних підстав для прийняття місцевою державною адміністрацією рішення про запровадження почергового користування культовою будівлею і майном.

4. Дослідження фактичних обставин конкретної справи до компетенції Конституційного Суду України не належить. Вони є предметом розгляду судів загальної юрисдикції, які, зокрема, вирішують спори щодо користування культовими будівлями і майном. Детальне роз'яснення з цього питання дано Президією Вищого арбітражного суду України від 29 лютого 1996 року.

Не відповідає конституційне подання за формою і змістом і вимогам статті 39 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктами 2 і 3 статті 45, статтями 50, 93 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у Конституційному Суді України у справі за конституційним поданням Волинської обласної державної адміністрації щодо офіційного тлумачення частини третьої статті 17 Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації" у зв'язку з невідповідністю подання вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України", і невідомістю Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і оскарженню не підлягає.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в
14 липня 1997 року
№ 39-з
Справа № 015/639-97